

BÖRÖCZKI CSABA

Kis szerepni

Függöny fel, egy alak kószál Helsingör utcáin. Dávid már elfelejtette, hogy kezdődik a mű, az első felvonásból csak a szellemre emlékezett.

Ki az?

Nem úgy; te állj s felelj: ki vagy?

Dávid sóhajtott, hihetetlen, hogy Nóri erre vett jegyet. Mennyi is, öt felvonás?

Köszönöm, hogy felváltasz. Kemény hideg van. S nem jól vagyok.

Dávid a feleségére nézett. Hihetetlen, hogy másfél órát készülődött, és most a sötétben ül. Ez a zakó meg rohadt meleg. Le kéne venni.

Ki váltta fel?

Miért hagytam, hogy ő válasszon? Ha rajtam múlik, megnézzük az új Bruce Willis-filmet. Kell valami kultúra is, ezt mondta a felesége, amikor lefoglalta a jegyeket. Nyolcadik sor, bal 13, 14. Én ülök a tizenhármason. Szerencsétlen.

Dávid zsebkendőjét vett elő, homlokát törölte. A díszlet legalább jó. Meg a jelmezek. Próbáljuk élvezni az előadást. Vagy legalább csináljunk úgy.

Csitt! szó se több: ahol jó már megint!

Szakállas úr jelent meg a színpadon, bő ruhája mintha lepedő lenne. Dávid elővette mobilját, felment a Messengerre, Péter fotójára bökött. Cső! *Hamleten* ülünk, és szétunom az agyam. Péter éppen üzenetet ír. Az kemény. Kitartás. Kösz. Dávid felment a netre, és már éppen bepötyögte, hogy Bruce Willis-filmek, amikor a felesége meglökte a karját. Dávid szájról olvasott: tedd el azonnal. Úgy csinált, mint aki nem érti, de aztán rájött, hogy nem tehet úgy. Zsebre tette a mobilt, homlokát törölte, a cselekményre alig figyelt. A hétfégi teendők jártak a fejében. Porszívózni, megolajozni a nagyszoba kilincset, elmenni a Tescóba, el ne felejtsek káposztát venni. Ásított, úgy érezte, a melegtől kiütések jelentek meg a nyakán.

Az előadás az első felvonás negyedik színnél tartott. Belépett Hamlet, akit egy nyurga, szomorú arcú férfi játszott, mögötte a szellem. Dávid ismét a mobiljáért nyúlt, levette a kijelző fényét, és bepötyögte, 9gag. Az egyik mémen hal-kan kuncogni kezdett, aztán egyre hangosabban. Mintha a száját törölné, úgy csinált, hogy elnyomja a nevetést. Nem is olyan vicces, gondolta, miközben rázkódott teste. A mellette ülők püsszegtek, de ő nem tudta abbahagyni. Végül kitört belőle a hangos röhögés.

Őt nézte mindenki. Dávid a könnyeit törölte. A felesége rászólt, hogy fogja vissza magát.

Ki az?, szólt a szellem. Improvizációnak tűnt. Ki merészeli zavarni síri magányomat?

Bocsánat, vigyorgott Dávid, mindjárt abbahagyom, folytassák csak.

Várdj, jóapám, majd én elbánok vele, mondta a nyurga Hamlet előrántva kardját, és leugrott a színpadról. Ez a röhögés oly bántó, felér felségárulással. A nyolcadik sorba ment, a nézők felálltak, hogy elférjen. A tizenhármashoz érve végignézett Dávidon. Van kardod, uram, vagy amazt is elhagytad, mint ép elméd? Elnézést kérek, tudja, nehéz napom volt, és, de nem fejezhettem be.

Adjatok neki egy kardot. A függöny mögül bónadrágos fegyverhordozó lépett ki. Uram, a szablya készen, Lássuk melyikünké fürdik meg a vérben. Dávid kérdően nézett feleségére. Menjél, mondta az asszony. Dávid a homlokát ráncolta, zakóját a székre terítette. Legalább ettől megszabadulok.

A közönség tapsolt, ahogy a deszkákra lépett. Átvette a kardot. Hamlet bal kezét csípőre tette, térdét behajlította, és egyetlen mozdulattal kiütötte Dávid kezéből a fegyvert. Nem is férfi ez, hanem kutya. Mesterkélt nevetés. Na, mi lesz, vedd fel, uram, a kardot. A következő halálos lesz, úgy éljek. Dávid lehajolt a fegyverért. Angard!

Hamlet egy lépést tett előre, kardjával éppen csak megpöckölte ellenfele szablyáját. Aztán döfött. A kard hegye halk pukkanással ment át Dávid hasán. Pár másodpercig így álltak. A kardot kihúzva még a hátsó sorban is jól látszott, ahogy a vér nyomot hagy a fehér ingen. Dávid szörcsögő hangot adott, és öszszeesett.

Csend. A nézők pusbognak. Ez így van a darabban? Először csak egy idős férfi az első sorban, aztán felbátorodnak, és a teremben mindenki tapsolni kezdett.

Közben Nóra végigmegy a nyolcas soron, a jegyszedőt keresi. Elnézést, nem tudtam, hogy a férjem be van avatva. Visszajön most, vagy majd a szünetben találkozunk? Az alacsony, kövérkés nő úgy nézett rá, mint aki nem érti. Nóra megismételte. Visszajön most? Már miért jönne vissza? Csúnya, károgó hangja volt, és egyáltalán nem próbált halkán beszélni. Akkor majd a szünetben? Meghalt, mondta a jegyszedő. Nóra nevetett, igen, láttam, hogy meghalt, de, ugye, a szünetben kijön?

Mi az?, kiáltott Hamlet.

Semmi, csak a hölgy kíváncsiskodik.

Úgy. Jöjj ide, asszony, ródd le végső kegyeledet.

Nóra zavart mosollyal felment a színpadra. *(Szellem el.)* Nóra szeme csillogott meghatódottságában. Micsoda improvizálás, és Dávid hogy eljátszotta. Kis szerep, de mégis. Én meg azt hittem, valami baja van.

Nóra férje mellé térdelt, szölongatta. Megfogta jobb vállát, hahó, nagyon ügyes voltál. Semmi reakció. Most már felkelhetsz. Felvillan benne, hogy igazat is mondhatott a jegyszedőnő. Szinte önkéntelenül tette kezét Dávid orrához. Felállt, két-három bizonytalan lépést tett. Meghalt. Arca eltorzul, sminkjét elkente. Meghalt.

A nézők tapsoltak, néhány füttyszó is hallatszott.

Nóra eltakarta arcát, sírt. Most mit tapsolnak, maguk idióták? Ez a faszkalap megölte a férjemet. Hívják a rendőrséget, kérem, hívják.

A harmadik sor ötös székéről szemüveges fiatalember állt fel. Azt mondja, tényleg megölte? Nóra bólogatott, a könnyektől nem tudott beszélni. Ne etessen már.

Urad párbajban esett el, és szabályos párbaj volt. Ezt hű fegyverhordóm is bizonyíthatja.

Nóra elővette mobilját, mi is a számuk?

A díszpécser a második csörgésre felvette.

Halló, Vargáné Nóra vagyok, egy gyilkosságot akarok bejelenteni.

Közben egy barna öltönyös, idős férfi a színpad lépcsőjéhez közeledett. Orvos vagyok, mondta, megnézném a holttestet. Hamlet eltűzött gesztussal invitálta fel. A doktor lehajolt, pulzust nézett, két ujjal széthúzta Dávid szemét, végül felállította a diagnózist, a fiatalember tényleg meghalt.

Nóra bontja a vonalat. *(Az orvosra néz.)* Azt mondták, tíz percen belül itt vannak. Az orvos kezét Hamlet felé nyújtja. Mindenesetre, amíg ki nem érkezik a rendőrök, szeretném ezt a kardot elvenni magától, még mielőtt újabb baj történik. Még mit nem! Sétáljak-e tán úgy fel s alá, mint holmi fehérszínű kardom nélkül? Jó, jó, akkor csak tegye le a földre. Hamlet hümmög. Az ember azt hihetné, koroddal ész is járt. Így megsérteni a trónt?

Ekkor a sötétből ketten Hamletre ugranak. Űtik, földre viszik. Az egyik elveszi a kardot, de Rosencrantz ura segítségre siet, és dárdájával átszúrja a néző karját. Még több néző tódul a színpadra. Lefogják Hamletet, egy nagydarab ráterdel. Rosencrantzot nyakánál fogva szorítják a padlóra.

Ekkor dörömbölés hallatszik, a doktor felsóhajt, na végre, megjöttek a zsaruk.

Az ajtóban felcicomázott alak jelenik meg kíséretével. Bajuszát mintha úgy ragasztották volna.

Hol az a látvány?

Mit akarsz te látni?, kérdi az orvos.

Itt koncolás volt. Ah, kevély halál!

A cicomás a színpadra lép, Dávid holttestét nézi.

Vegyék föl tetemét. Ily látomás szép a mezőn, de itt szemlélve más. Egy pillanatra megáll, a kíséret felé fordul. Menj, löjjenek sort!

(Függöny)